

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ

او پوهه شئ | چه هغه څه | چه غنیمت کښه بیا موږ تاسو | له هر جنس نه | نو الله د پاره ده | د دغه پنځمه برخه
او تاسو ته د معلومه شئ چه کوم غنیز تاسو په غنیمت کښه بیا موږ د ، نو په هغه کښه پنځمه برخه د الله تعالی

وَاللِّرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ

و د رسول د پاره | او د خپلوانو د پاره | او یتیمانو | او مسکینانو | او مسافرو (د پاره)
و د رسول د ده | او د هغه د خپلوانو | او یتیمانو | او مسکینانو | او مسافرو د ده

إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا

که چرې تاسو ایمان راوړه دی | په الله | او په هغه کتاب | باندې چه نازل کړو موږ | په خپل بنده باندې
که تاسو په الله تعالی باندې ایمان لرئ ، او په هغه کتاب | چه موږ د فیصله په ورځ | یعنی د دواړو فوځونو

يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ اتَّخِذَ الْجَمْعُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

په حق او باطل کښه د فیصله په ورځ | په کومه ورځ | چه یو ځای د دواړو لښکرې | او الله | په هر څیز باندې
د مقابلې په ورځ | په خپل بنده باندې نازل کړه د ده | او الله تعالی په هر څیز باندې قدرت

قَدِيرٌ ۚ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدَّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ

قادر د ده | کله چه تاسو وئ | په غاړه | نزدې باندې | او دوی وو | په غاړه | لرې باندې
لرئ ، دا هغه وخت وو کله چه تاسو (د مدینې) نزدې والا غاړه باندې وئ او هغه (کفار) په لرې غاړه باندې وو

وَالرَّكِبِ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَفْتُمْ

او قافله (وړه) | ښکته | له تاسو نه | او که تاسو د یو بل سره وعده کوله (وچل) | نو اختلاف به کوئ تاسو
و (د تجارت) قافله تاسو نه ښکته (بېچ بېچ) تلله او که چر تاسو د یو بل سره د جنگ په هغه څه وعده کوله نو تاسو به

فِي الْبُعْدِ وَلَكِن لَّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

په وعده کښه | لیکن | پوره کول وو | الله له | یو کار | چه کیدونکې وو
نښه وئ رسیدلی وعده ته خو (څه چه وشول هغه ځکه وشول) چه الله تعالی یو داسه کار پوره کړی کوم چه هغه کولو.

لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْتِنَا وَيُحْيِي مَنْ حَيَّ عَن بَيْتِنَا

چه هلاک شئ | هغه څوک چه هلاک شو | په دلیل سره | او ژوند پاته شئ | هغه څوک چه ژوند پاته شو | په دلیل سره
هغه دا چه څوک تباہ کیدړی هغه په ښکاره دلیل تباہ کړی او څوک چه ژوند پاته کیدړی هغه په واضح دلیل ژوند پاته

وَأَنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ إِذْ يَرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَاكٍ

او ښکته | الله | آوړیدونکې | پوهه د ده | هر کله چه ښود تاته دوی | الله | ستا په خوب کښه
شئ او الله تعالی هر څه آوړی په هر څه پوهه د ده . هغه وخت را یاد کړه چه الله تعالی هغوی (کافران) تاسو په

قَلِيلًا ۚ وَلَوْ أَرَاكُمْ كَثِيرًا لَّفَشَلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ

لږ | او که ښودلې د تاته دوی | دیر | نو ځانګړه زړه بائله ووتاسو | او ځانګړه اختلاف کوئ تاسو
خوب کښه لږ ښکاره کول او که درته ئې د ډیر ښکاره کړی وئ نو تاسو به همت بائله ووايه د ده معامله کښه به مو

يَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتْ

نن | له خلقونه | او بیشک زه مددگاریم | ستاسو | بیا هر کله چه | مخامخ شولے
په تاسو غلبه نه شي موندے او زه ستاسو ملگرے یم ، خو هر کله چه دواړه ډلے

الْفَتْنِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ

دواړه ډلے | نه هغه واپس وگرځیدو | په پوند وخیلو | او دے وئیل | بیشک زه | بیزاره یم | له تاسو نه
مخامخ شولے نو هغه په اړولو بشپړ وکتنیدو او دے وئیل چه زه تاسو نه بیزاره یم ،

إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ

بیشک زه | وینم | هغه چه | تاسو نه وینئ | بیشک زه | ویرېږم | د الله نه | او الله
زه هغه دینم چه تاسو نه ښکاري ، زه د خداے نه ویرېږم ، او خداے

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۴۸ اذِيقُوا الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمُ

سخت عذاب ورکوکے دے | هر کله چه وئیل | منافقانو | او هغه خلقو چه په زړونو هغوی
په عذاب ورکولو کي ډیر سخت دے - هغه را یاد کړئ چه منافقانو او هغه خلقو چه په زړونو کي دے

مَرَضٌ عَرَّ هَؤُلَاءِ دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

مرض دے | مفر وکړی دی | دوی | دین ددوی | او څوک چه | توکل وکړی | په الله باند
(د کفر) مرض پروت دے وئیل چه دوی (مسلمانان) په خپل دین نازیږی ، او څوک چه په الله تعالی توکل وکړی

فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۴۹ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَقَّى

نوبیشک | الله دے | ډیر زبردست | د حکمت خاوند | او که چیرے | وویښه تہ | که چه | روحونه و باسی
نوبیشک الله تعالی غالب او د حکمت خاوند دے - او کاش! چه تہ هغه وخت وویښه کله چه فریښتے

الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

د هغو | چه کافران دی | فریښتے | گزارونه کوی | په مخونو ددوی | او په شا کانونو ددوی
د کافرانو روحونه قبض کوی ، هغوی ددوی په مخونو او ددوی په شا کانونو گزارونه کوی او (واځي چه)

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۵۰ ذَلِكِ يَمَّا قَدَّمْتُ

او (واځي) چه و څکئ | عذاب | سوزوونکے | د ا دے | د هغه عمل په سبب | چه دواړه لیدل دے
د سوزوونکي اور عذاب و څکئ - داسزا د هغو عملونو په وجه د که چه تاسو په خپلو

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۵۱ كَذَابٌ

ستاسو لاسونو | او دا چه الله | نه دے | ظلم کوونکے | په خپلو بندگانو | لکه چه حال شو
لاسونو دواړه لیدل دی او یقیناً الله تعالی په خپلو بندگانو باند ظلم نه کوی - ددوی حالت د

إِلٰ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

د قوم د فرعون | او د هغو خلقو | چه له دوی نه دواړه دواړه | چه دوی انکار کړو | د آیتونو | د الله
فرعون د قوم په شان دے او د هغو خلقو په شان چه له دوی نه دواړه دواړه دوی د الله تعالی د آیتونو نه انکار کړو

فَاَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۚ اِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

بیا دئیول دوی | الله | په گنا هونو د دوی | بیشکه الله | ویر طاقتمو | سخت عذاب ورکونکې | نو الله تعالیٰ په خپلو گناهونو کې راو نیول . بیشکه الله تعالیٰ زور آور دے او په عذاب ورکولو کې ویر طاقتمو .

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ

دا | خکه چه | الله | هیچ کله نه کې | بدلوونکې | نعمت | کوم چه ده ورکړې دى | یو قوم ته دا ځکه چه الله تعالیٰ په یو قوم انعام وکړی نو هغه نه بدلوی .

حَتّٰى يُّغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۗ وَاَنَّ اللَّهَ سَمِيْعٌ

تر دے چه | پخپله دوی بدل کړی | خکه چه | د دوی په زړونو کې | او چه | الله | اوږد وینه | ترڅو چه هغوی پخپله خپل عمل بدل نه کړی | او الله تعالیٰ هرڅه اوری

عَلِيْمٌ ۝ كَذٰبٍ اِلٰ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

پوهه دے | په شان د حال | د قوم د فرعون | او د هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندې | پوهه دے | لکه د فرعون قوم سره | او د هغوی نه پخوانو خلقو سره چه و شول

كَذَّبُوْا بِآيٰتِ رَبِّهِمْ ۚ فَاهْلٰكْنٰهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَاَعْرَفُوْا

دې دروغ وگڼل | آیتونه د رب خپل | بیا مونږ هلاک کړل دوی | د دوی د گناهونو په سبب | او مونږ وگڼل | هغوی د خپل رب آیتونه دروغ وگڼل ، نو مونږ دوی د خپلو گناهونو په سزا کې تبا کړل او د فرعون

اِلٰ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۝ اِنَّ شَرَّ الدّٰوَابِّ

قوم د فرعون | او ټول | دو ظالمان | بیشکه | ویر زیات بد | سادار | قوم موچوب کړو | او هغوی ټول ظالمان خلق دو . بیشکه د الله تعالیٰ په نزد هغه خلق کومو

عِنْدَ اللَّهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ الَّذِيْنَ

د الله په نزد | هغه خلق دی | چه انکار کړی وکړو (د حق) | پس دوی | ایمان نه راوړی | هغه خلق چه | د کفر لاس و نیوه | ویر بد هیوانان دی | نو دوی په هېچرے ایمان نه راوړی ، د هغوی دا

عٰهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِى كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ

وعدا کړې ده | دوی سره | بیا | دوی ماتوی | خپله وعده | په هرځل | او دوی | حال دے چه تا ترے وعده اخسته ده ، بیا هغوی خپله وعده هرځل ماتوی ، او د الله تعالیٰ

لَا يَتَّقُوْنَ ۝ فَاِمَّا تَشَقَّقْنَهُمْ فِى الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ

پرهېز نه کوی | پس که چرے | ته بیا موږ د دوی | په جنگ کې | نو وزغلو د دوی په ذریعې | او دوی

مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكَرُوْنَ ۝ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ

کوم چه د دوی نه وروستوى | چه دوی | نصیحت حاصل کړی | او که چرے ته ویر پیرے | له یو قوم نه | خلق پیرے هم و ویروه شاید چه د دے نه سبق واخلي | او که د یو ډله نه د خپلانو

حَيَاتُهُ ۱۰ فَانْذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

دُخِيَانَت | نو دغور زوه | دوی طرف ته | د دوی وعد | د برابرې په بنیاد | بیشکه الله | نه خوښوی
دیره کیږی ، نو هغوی ته معاهد ک واپس کړه چه برابر شی ، بیشکه خیانت کوونکی د خدای

الْكَافِرِينَ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۖ إِنَّهُمْ

خیانت کوونکی | او دا خیال ډنه کوی | هغه خلق | چه کافران دی | چه وړاند شول | بیشکه دوی
او کافران د دا خیال نه کوی چه دوی (زمونږ د گرفت نه) تنبیل دی ، یقیناً دا

لَا يُعْجِزُونَ ۝ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ

مونږ عاجزه کول نه شی | او تاسو تیار ساتئ | دوی د پارک | خورمه چه تاسو کیکشی | قوت
خلق (الله تعالی) نه شی عاجزه کول . او دوی مقابل له تیار کړئ خورمه چه مودس (سی)

وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

او تیار | اسونه | چه تاسو وویروئ | په هغه سره | د الله دشمنان | او خپل دشمنان
او تیار ترلی اسونه چه د الله تعالی په دشمنانو او په خپلو دشمنانو باند رب کیږی

وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَاتَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا

او تاسو خلق | د دوی نه علاوه | چه تاسو نه پیژنئ هغوی | هم الله پیژنی هغوی | او خه چه تاسو خرڅ کوئ
او د دوی نه علاوه په نور وخلقو چه تاسو نه پیژنئ الله ځی ډیر ښه پیژنی ، او تاسو چه د الله تعالی

مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ

له خه څیز نه | په لاسه کښه | د الله | پوره (اجر) به درکړشی | تاسو ته | او په تاسو
په لاسه کښه خه خرڅ کوئ نو د هغه پوره پوره بدل به درکړه شی ، او په تاسو په

لَا تَظْلُمُونَ ۝ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ

به ظلم نه کیږی | او که چر دوی مائله شی | صلح طرف ته | نو ته هم مائله شه | د طرف ته | او
زیاته نه کیږی . او که چر دوی صلح ته مائله شی نو ته هم ورته مائله شه او

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَإِنْ يُرِيدُوا

توکل وکړه | په الله باند | بیشکه هم هغه | آوریږونکي | پوهه ده | او که چر دوی اراده وکړی
په خدای توکل وکړه هغه هرڅه آوری په هرڅه پوهه ده . او که دوی تاسره

أَنْ يَخْذَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِنُصْرِهِ

چه دوه درکړی تاته | نو بیشکه | کافی د تاله | الله | هم هغه د کوم چه | قوت درکړو تاته | په خپل مدد سره
د دوه کولو اراده وکړی نو تاله یوازې خدای بس ده ، هم ده تاته په خپل مدد سره او د مؤمنانو

وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۖ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا

او په مؤمنانو سره | او محبت ځی واچولو | د دوی په زړونو کښه | که چر خرڅ کړه و نا | هغه خه
په ذریعه قوت درکړو او د دوی په زړونو کښه ځی محبت واچولو ، که تا د زهک په مخ موجوده

لَوْ أَنْفَقْتَ مَا

لَوْ أَنْفَقْتَ مَا

لَوْ أَنْفَقْتَ مَا

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بِهِنَّ وَأُولَاؤُنَّ لَهُنَّ مَنَازِلٌ ۚ وَلَكِنَّ اللَّهَ

چہ پہ زمکہ کہنے دی | قول | تو آلفت بہ نہ و اولو | پہ مینہ نہ و نہ و ددوی کہنے | اولیکن ہم اللہ

قَوْلَ مَا لَوْ أَنَّهُمْ خُشِعُوا لَكُنَّ لَهُمْ مَنَازِلٌ ۚ وَلَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَنَازِلٌ ۚ وَلَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَنَازِلٌ ۚ وَلَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَنَازِلٌ ۚ

آلَفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۚ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ

محبت و اچو | ددوی مینہ کہنے | بیشک ہفہ | دیر زبردست | حکمت خاوند دے | اے نبی |

حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ

کافی دے تا د پاره | اللہ | ادکوم چہ ستا پہ حکم چلیبی | مؤمنان | اے نبی |

تَأَذَّرَ اللَّهُ تَعَالَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۚ تَأَذَّرَ اللَّهُ تَعَالَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۚ تَأَذَّرَ اللَّهُ تَعَالَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۚ

حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۚ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ

را اوچت کرہ | مؤمنان | جنگ نہ | کہ چہرے وی | لہ تاسونہ | شل کسان

مُسْلِمَانُونَ تَهْذَبُوا بِمَنْ تَخْتَارُ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ

صبر کوئی | نو غالب بہ شی | بہ دود سوہ بانڈ | اوکے چہرے وی | لہ تاسونہ | ۱۰۰ کسان

يُغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۚ

نو غالب شی | بہ زرو کسانو | لہ ہغو خلقونہ | چہ کافران دی | حکم چہ دی | (دے) خلق دی | چہ نہ پوہیری

أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا ۚ

اوس | کم کرو دینے | اللہ | لہ تاسونہ | اوکے چہرے وی | چہ | پہ تاسونہ | کمزوری

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ

پس کہ چڑی | لہ تاسونہ | یو شل | صبر کوئی | نو دوی بہ غالب دی | پہ دود سوہ

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ

اوکے چہرے وی | لہ تاسونہ | یوزر | نو غالب بہ وی | پہ دود زرو بانڈ | د اللہ پہ حکم | او اللہ

مَعَ الصَّابِرِينَ ۚ مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ آسَرٌ

سرہ | د صابرانو دے | نہ دی مناسب | نبی لہ | چہ وی د ہفہ سرہ | قیدیان

د صابرانو ملکرے دے | یونہی لہ د مناسب نہ دی | چہ ہفہ سرہ | قیدیان | پاتے شی

حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا

ترے چہ | غلبہ بیاموی | بہ زمکہ کہتے | تاسو غواہی | مال | د دنیا
تر شو چہ ہفہ پہ وطن کہتے دینمن نابود نہ کری ، تاسو ہو د دنیا مال متاع غواہی

وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝۹۰ لَوْلَا كِتَابُ

او اللہ | غواہی | آخرت | او اللہ کے | دیر زیر دست | د حکمت خاوند | کہ نہ ہو | ایک شو (حکم)
او اللہ ستاسو د آخرت فائدے غواہی | او اللہ تعالیٰ غالب | او د حکمت خاوند کے | کہ د اللہ تعالیٰ لیک

مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۹۱

د اللہ | د وہاں نہ | تو ضرور بہ رسید | پہ د بارہ کہتے | چہ داخستہ تار دینہ | عذاب | لوئے
وہو چہ نہ دے مقد رشوے ، تو تاسو تہ بہ پہ دے اخستی مال لوئے عذاب در کرے شوے دو۔

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

پس خوری | لہ ہفہ حق نہ چہ | پہ غنیمت واخستو تاسو | حلال پاک مال | او دیرینہ | لہ اللہ نہ
نوخہ چہ تاسو د غنیمت پہ مال کہتے ملاؤ شوے دی ہفہ حلال او پاک گنہری او خوری ۔ او د اللہ تعالیٰ نہ وہرہ کوئی

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۹۲ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ

بیشک اللہ | بخشنو کے | مہربان دے | اے نبی ! | دواہیہ | ہفہ چاہتہ چہ | ستاسو پہ لاسو نو کہتے
بیشک اللہ تعالیٰ بخشنو کے مہربان دے ۔ اے پیغمبر ! ستاسو پہ قبضہ کہتے چہ کوم قیدیان دی

مِّنَ الْأَسْرَىٰ ۖ إِنَّ يَّعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا

لہ قیدیانوتہ | کہ چرے و پیشنی | اللہ | ستا پہ زہو نو کہتے | نیکی | نو تاسو لہ بہ در کری | دیرینہ
ہفوی نہ دواہیہ کہ اللہ تعالیٰ تہ معلومہ شی چہ ستاسو پہ زہو نو کہتے خیر دے نو تاسو لہ بہ دہے نہ بہتر

مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۹۳

لہ ہفہ حق چہ داخستہ شو | لہ تاسو تہ | او معاف بہ کری | تاسو | او اللہ | بخشنو کے | مہربان دے
(مال) در کری کوم چہ تاسو نہ اخستے شوے دے او ستاسو گناہونہ بہ و بخشنی او اللہ تعالیٰ بخشنو کے مہربان دے ۔

وَأَن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ

او کہ چہ دوی ارادہ و کری | تاسو د خیانت کولو | نو دوی خیانت کرے کے | د اللہ سرہ | لہ دے تہ وہاں نہ (م)
خو کہ دوی تاسو د خیانت کول غواہی | نو لہ دے نہ وہاں نہ دے د اللہ تعالیٰ سرہ خیانت کرے دو

فَأَمَّا مَن مِّنْهُمْ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۹۴ إِنَّ الَّذِينَ

بیا ہفہ قابو در کر و ناتہ | پہ دوی بانہ | او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند کے | بیشک ہفہ خلق چہ
نو اللہ تعالیٰ ستاسو پہ لاس کر قتار کر ل او اللہ تعالیٰ پہ ہر شہ پوہہ د حکمت خاوند دے ۔ بیشک چاہے ایمان

أَمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

ایمان نے راہ دے | او ہجرت نے و کرو | او جہاد دے و کرو | پہ مال تو خپلو | او پہ خانہ تو خپلو سرہ | پہ لارہ کہتے
لارہ دے او ہجرت نے کرے کے او د اللہ تعالیٰ پہ لارہ کہتے نے پہ خپل سر و مال سرہ جہاد

اللَّهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَصَرُّوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ

بِاللَّهِ | او ہفہ خلقوچہ | پناہ لے وکرہ | او مدد دے وکرہ | ہم دا خلق دی | (چہ) خنے لہ دوتہ وارثانہ | رشتینی دوستاں

بَعْضُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ وَلَا يَتَهُمُ

دُخُوٰنٌ | او ہفہ خلقوچہ | ایمان لے راہرو | او ہجرت لے ونہ کرو | انشتہ دے تاسو لہ | اد دوی لہ وراثت نہ

مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يَهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ

هَيْتَ قَبِيلٍ | ترحہ چہ | دوی ہجرت وکری | او کہ چہرے | دوی مدد و غواہی لہ تاسو | دین پہ بارہ کئے

فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ ۖ الْأَعْلَىٰ قَوْمٌ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّثَاقٌ

نوتا سوا پناہ لازم کی | مدد کول | مگر پہ ہفہ قوم | چہ ستا سوا پہ مینہ کئے | او دہفوی پہ مینہ کئے | معاہدہ دی

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۶۰ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ

بِاللَّهِ هَفْثَةً | چہ تاسو کوئی | گوری | او کوم خلق چہ | کافران دی | خنے لہ دوی نہ | وارثانہ دی

بَعْضٌ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝۶۱

دُخُوٰنٌ | کہ چہرے تاسو پہ دے حکمونو عمل ونہ کروی | نووی بہ | فتنہ | بہ زمکہ کئے | اوفساد | چیر لوئے

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

او ہفہ خلق | چہ ایمان لے راہرو | او ہجرت لے وکرہ | او جہاد لے وکرہ | پہ لاسہ کئے | دالہ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَصَرُّوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

او کومو خلقوچہ | خائے وکرہ | او مدد دے وکرہ | ہم دوی دی | مؤمنان | رشتینی

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝۶۲ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ

دوی لہ دہ | بخشنہ | او روزی | د عزت | او کومو خلقوچہ | ایمان راہرو | پس لہ دے نہ

وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ ۖ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ

او ہجرت لے وکرہ | او جہاد لے وکرہ | ستا پہ ملکر تیا کئے | ہفوی ہم لہ تاسو نہ دی | او نزدہ خپلوان

ہجرت لے وکرہ | او ستا سوا پہ ملکر تیا کئے | جہاد وکرہ نو ہفوی ہم تاسو سرہ شہر نشوں | خود وینہ رشتہ دار

بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٥﴾

سورة التوبہ مدنیہ وھی مائتہ و تسع و عشرون آیت و ستر رکوع

سورة توبہ بہ مدنیہ کہے نازل شواہد یہ کہے یوسل یوم دیرش آیتونہ او شہارہس رکوع کلے دی

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ

دیناری اعلان دے د خدائے او در رسول د طرف نہ | ہف خلقو طرف تہ | (کو موسیٰ) تاسو و عہد کرے

مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا

لہ مشرکانو نہ | پس و کرکھئی تاسو | پہ زمکہ کہے | خلوس | میاشتہ | او پوہہ شئی

أَنكُم غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٦﴾

چہ تاسو | نہ بی عجزہ کوونکی | د الله | اودا چہ | الله | رسوا کوونکے | د کافرانو

وَإِذَا نَزَلَ بِرَسُولٍ أَوْ دَعَا رَسُولًا فَطِفْ ۚ فَوَلَّوْا الْخَلْقَ ۚ وَهَجَّ الْأَكْبَرُ ۚ وَهَجَّ الْأَكْبَرُ ۚ وَهَجَّ الْأَكْبَرُ ۚ

او اعلان دے | د الله او د دے رسول طرف نہ | فہ خلقو کہے | د حج اکبر پہ ورخ اعلان و کہہ چہ الله تعالیٰ

بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَرَسُولُهُ ۚ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ

بیزارہ | لہ مشرکانو نہ | اود ہف رسول رہم | پس کہ چہ تاسو توبہ و کہی | نو دا | یہ دیرہ نہ دی

لَكُمْ ۚ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنكُم غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۚ

تاسو پارہ | او کہ چہ | مخ و کرکھئی | نو پوہہ شئی | چہ تاسو | نہ بی عجزہ کوونکی | د الله

وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ إِلَّا الَّذِينَ

ادزیرہ و کہہ | ہف خلقو نہ | چہ کافران دی | د عذاب | دردناک | مکرہفہ کو موسیٰ

عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهَرُوا

تاسو پارہ | لہ مشرکانو نہ | بیا ہف تاسو سوسہ کے دنہ کہہ | لہ رہم | او نہ ہفوی مدد کو کہہ

عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ

ستاسو خلاف | د چا | پس پوره کړی | د دوی سره | د دوی معاہدہ | د دوی مقررہ مودہ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ

بیشکہ الله | خوشنوی | پرہیز کاران | بیا هر کله چه | تیرے شی | میاشته | د احترام

فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ

نو وژنی | مشرکان | په کوم ځای کېته چه | بیا مومنی دوی | او نیستی دوی

وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ ۖ إِن تَابُوا

اورا کیر کړی دوی | او کښینی | دوی ته | په هر موقع کېته | پس کچرا | دوی توبه وکړی

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ

او قائم کړی | مونږ | اود رکوی | زکوٰۃ | نو پرېږدی | د دوی لاسه | بیشکہ الله

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ

بخښونکې | مهربان دے | او که چرے یوکس | له مشرکانو ته | پناه وغواړی له تانه

فَاجِرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَعَهُ ۚ ذَٰلِكَ

فجانه وړکړه هغه ته | تر دې چه | هغه واوری | کلام د الله | بیا ورسره هغه | د هغه دامن ځای ته | دا

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ

څنگه چه دوی | داسے خلق دی | چه نه پوهیږی | څنگه کید شي (معتبره) | د مشرکینو

عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَهِدْتُمْ

وعدہ | په نزد | د الله | او په نزد | د رسول د دے | سوا د هغو خلقونو | چه تا ورسره معاہدہ کړی

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا

په خوا د مسجد حرام کېته | پس ترڅو پر دې دوی (په وعدہ) قائم وي | تا سوسره | نو تا سوسم قائم وشی

تاسو مسجید حرام په خوا کېته معاہدہ کړی | نو ترڅو چه دوی تاسو سره | په خپل اقرار باند قائم وي | تاسو هم دوی

لَهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ⑤ كَيْفَ وَإِنْ
 دوی دپاره | بیشکه الله | خوشنوی | برهیز کاران | خشکه (معتبر کیدے شی) | حال دیکه پیر
 دپاره به خپل اقرار قائم و سپړی خاکه چه برهیز کار خلق دالله خوښ وی - (او ددوی نه سوا) نور و کافرانو سره معا
 يَطْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً
 دوی غلبه بیا موی | په تاسو باند | نو لحاظ به نه کوی | ستاسو په حقله | درشته | اونه دمعاهد
 خشکه باقی پاتے کیدے شی، حال داچه که قابوئ ددیاند بیا موند و نوته به د خپلوئ خیال و ساق اونه دمعاهد
 يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَهِهِمْ وَتَابَى قُلُوبُهُمْ وَ أَكْثَرَهُمْ
 دوی راضی کوی تاسو | په خپلو خلوسره | اودانکار کوی | ددوی زړونه | او اکثرله دوی نه
 دوی تاسو تش د خله په خبر و خوشحالوی او زړونه ئے انکار کوی ، او په دوی کینه اکثر خلق
 فَسِقُونَ ⑧ اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا
 ناهرمان ردی | واخستو دوی | په بدل دآیتونو دالله | قیمت | لږ | بیا منع ئے کړل (خلق)
 فاسقان دی - دوی دالله تعالی د حکمونو په بدل کینه ویر لږ قیمت قبول کړے دے ، پس دوی خلق
 عَنْ سَبِيلِهِ ⑨ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑩ لَا يَرْقُبُونَ
 د هغه د لارے نه | بیشکه ویر خراب کاروو | چه دوی | به کولو | دوی لمخاطنه کوی
 د هغه د لارې نه منع کوی ، بیشکه دوی ویر خراب کار کولو - د یو مؤمن په حقله
 فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً ⑪ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ⑫
 د مؤمن په باره کینه | درشته | اونه | د وعدے | او هم دغه دی | له حد نه تیریدونکی
 دوی نه د خپلوئ خه خیال ساق اونه دمعاهدے ، اودا خلق ویر سرکش دی
 فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخِوَانُكُمْ
 پس که پیر | دوی توبه وکړی | اوقام کړی | مونږ | او ورکړی | زکوٰۃ | نو دوی ستاسو ورونه د
 نوکه دوی توبه ووباسی ، او مونږونه کوی : او زکوٰۃ ورکوی | نو بیا خوشتاو ددین
 فِي الدِّينِ وَنَقْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑬ د
 په دین کینه | او مونږ واضح کوو | آیتونه | هغه خلقو دپاره | چه پوهیږی | او
 ورونه دی | او مونږ د پوهه خلقو دپاره خپل حکمونه واضح پیش کوو - او
 إِنْ تَنَكَّرُوا إِيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
 که چر دوی ماکړی | خپل قسمونه | پس د خپلے وعدے کولو نه | او عیبونه ووباسی | ستاسو په دین
 که د وعدے کولو نه پس دوی خپل قسمونه مات کړی او ستاسو په دین کینه عیبونه راوباسی
 فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ ⑭ إِنَّهُمْ لَا إِيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ⑮
 نو جنگ کوی | د کفر د پیشوايانو سره | بیشکه نه دی (معتبر) ددو قسمونه | کیدے شی چه دی | رامنع شی
 نو د کفر سردارانو سره جنگ وکړی | ددوی قسمونه خه قسمونه نه دی چه دوی (د خپلو شرارتونو نه) منع شی

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا سَكَتُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا

آیا جنگ نہ کوئی تاسو | ہفتہ خلق سسرہ | چہ ماتے کرل | خپل قسمونہ | اولادہ کرے وہ دوی
آیا تاسو یہ داسے خلق سسرہ ہم نہ جنگیری کو مو چہ خپل قسمونہ مات کرل اوڈ خپل پیغیر

يَا خِرَاجَ الرِّسُولِ وَهُمْ بَدَّعَوْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ

دویستلو | د رسول | او دوی | جکرہ شروع کرے وہ تاسو سسرہ | پہ ہومبی خل
د جلا وطنی ارادہ ئے وکرہ | او ہم دوی تاسو سسرہ (د دینمنی) شروع کرے ۷۵

اتَّخَشَوْنَهُمْ قَالَهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۳

آیا تاسو ویریزی لہ دوی | پس اللہ | زیات حق دار | چہ | تاسو ویریزی ہفتہ نہ | کچہ تاسو بی | مؤمنان
آیا تاسو د دوی نہ ویریزی ؟ (نو واوری) اللہ تعالیٰ زیات حق لری چہ تاسو ترے نہ ویریزی کہ تاسو مؤمنان بی

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَ

جنگ وکری دوسرہ | چہ عذاب وکری دوی | اللہ | ستاسو پہ لاسونو | اور سواکری دوی | او
دوی سسرہ جنگیری | اللہ تعالیٰ بہ ستاسو پہ لاس دوی تہ سزا وکری اور سوا بہ ئے کری او

يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۱۴

فتمہ درکری تاسو نہ | پہ دوی بانی | او یخے کری | سینے | د مؤمنانو خلقو
و د دوی پہ مقابلہ کئے ستاسو امداد وکری او د مؤمنانو خلقو سینے بہ یخے کری

وَيَذِہِبْ غِيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَّشَاءُ

اولے کری | غصہ | د دوی ذرہ ونو | او توبہ قبولی اللہ | د چاہہ غواری
او د دوی ذرہ ونو غصہ بہ لے کری | او اللہ تعالیٰ د چاہہ وغواری توبہ قبولہ کری

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۵ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا

او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند دے | آیا گمان کوئی تاسو | چہ | تاسو ہم د پیرینو دے
او اللہ تعالیٰ رہہ ہر خبرہ | پوہہ او حکمت خاوند دے آیا ستاسو د خیال دے چہ تاسو یہ پیرینو دے تو

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمَّا يَتَّخِذُوا

حال د چہ لانہ دی معلوم کری | اللہ | ہفتہ کسان | چہ جہادے وکرو | لہ تاسو نہ | اونہ دے نیولے دوی
حال دادے چہ اللہ تعالیٰ خولا دانہ دی معلوم کری چہ پہ تاسو کئے چا جہاد وکرو او د اللہ تعالیٰ اوڈ

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً

بے لہ خدا ئے نہ | اونہ د دے د رسول نہ | اونہ د مؤمنانو نہ | اونہ د مؤمنانو نہ | خوکی د لاز دوست
ہفتہ د رسول او د مؤمنانو نہ بغیر نوہ دوستان ئے ونہ نیولے

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۱۶ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ

او اللہ | ہنہ خبردار دے | د ہفتہ خفتہ نہ | چہ تاسو کوئی | نہ دے (حق) | د مشرکانو
او اللہ تعالیٰ ستاسو پہ قولو کارونو ہنہ خبر دے | د مشرکانو ہلا ودا حق نہ دے

أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ

چه | آباد کری | جو مآتونه | دالله | چه شهادت ورکونکی دی | په خپلو ځانونو | د کفر
چه دالله تعالیٰ جوماتونه د آباد کری ، په داسه حال کې چې د خپل کفر اقرار (هم) کوی

أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي السَّارِهِمْ خُلِدُوا ۱۷

هم داخل دی | چه ضائع شول | د دوی عملونه | او په دوزخ کې به دوی | همیشه وسیدی
دا هغه خلق دی د کومو عملونه چه برباد شول او په اوسر کې دوی له همیشه اوسیدل دی

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

بیشک | چه آبادوی | جو مآتونه دالله | هغه څوک چه | ایمان راوړه په الله | او په ورځ | د آخرت
دالله تعالیٰ جو مآتونه صرف هغه خلق آبادولای شي چه په الله تعالیٰ باندې ایمان لری

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ

د قائم کړو | مونځ | او ورته کړو زکوٰۃ | او دونه ویریدو | مگر | دالله نه
او د مونځ پابندی کوی او زکوٰۃ ورکوی او بے خدا نه د بل هیچا نه ویریدی

فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۱۸ أَجَعَلْتُمْ

پس امید | چه هم دغه خلق | به دی | سبه لاس موندونکی | آیا کړو څو د تاسو
نو امید دے چه دغه خلق به د هدایت موندونکونه دی - آیا تاسو چه

سَقَايَةَ الْحَاجِّ وَرِعْمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ

اوبه څښول | حاجیانوته | او آباد ساتل | د مسجد حرام | په شان د عمل د هغه چا
حاجیانو باند اوبه څښول او د مسجد حرام آباد ساتل د هغه چا د کارونو برابر کړی

آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

چه ایمان راوړه په الله | او په ورځ | د آخرت | او جهاد وکړو | په لاره کې | دالله
چه په الله تعالیٰ او په آخرت باندې ایمان لری او دالله تعالیٰ په لاره کې جهاد کوی

لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۱۹

نه دی برابر دوی | په نزد دالله | او الله | لاره نه ښایي | ظالمانو خلقوته
دالله تعالیٰ په نزد خودوی برابر نه دی ، او الله تعالیٰ ظالمانوته د سبه لاره به نه ورکوی

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

کومو خلقو چه | ایمان راوړو | او هجرت وکړو | او جهاد وکړو | په لاره کې | دالله
هغه خلق چه ایمان راوړو او هجرت وکړو او دالله تعالیٰ په لاره کې په خپلو

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ

په خپلو مالونو | او | په خپلو ځانونو سره | ډیر لوی دی | په درجه کې | په نزد دالله
مالونه او ځانونو سره جهاد وکړو د دوی درجه دالله تعالیٰ په نزد ډیر لوی دی

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰرِقُونَ ﴿٣٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ

او ہم داخل دی | کامیاب | زیرے و رکوی دوی | ددوی رب | دخیل رحمت
او ہم دغہ کسان کامیاب دی - دوی له خدائے دخیل رحمت او

وَرِضْوَانٍ وَجَدْتُمْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٣١﴾

او د رضامندی | او د باغونو | پہ کو مو کئے چہ ددوی پاره | نعمت دے | ہمیشہ
خیل رضامندی او د جنتونو زیرے و رکوی چہ پہ دے کئے ددوی د پاره دائمی نعمتونو موجود

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣٢﴾

ہمیشہ بہ وی | پہ ہفت کئے | تل د پاره | بیشک اللہ سرہ دے | اجر | دیرلوئے
دوی بہ پہ دے کئے ہمیشہ و سیدی ، بیشک اللہ تعالیٰ سرہ دیرلوئے اجر دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ

اے د ایمان خاوندانو | مہ نیستی | خیل پلاران | او خیل ورونہ | دوستان
اے مؤمنانو ! تاسو خیل پلاران او خیل ورونہ ہم مہ ملگری کوئی

إِن اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

کہ چکر دوی خوش کری | کفر | پہ ایمان | او شوک چہ | دوستان و نیسی و
کہ چرے دوی د ایمان پہ مقابلہ کئے کفر خوش کرے وی ، او پہ تاسو کئے چہ شوک دوی

مِّنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ

لہ تاسوتہ | نو ہم داخل دی | ظالمان | دویہ | کہ چکر دوی | پلاران ستاسو
سرہ ملگری کوئی نو ہم دغہ خلق ظالمان دی - (لہ پیغمبر!) اوویہ کہ ستاسو پلاران او ستاسو

وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ

او حامن ستاسو | او ورونہ ستاسو | او شے ستاسو | او خیلوان ستاسو | او ہفت مالونہ
حامن او ستاسو ورونہ او ستاسو بنجے او ستاسو نور خیلوان او ہفت مالونہ چہ

اَقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ

چہ تاسو کتلی دی | او تجارت | چہ تاسو ویریزی | دہفت د نقصان نہ | او د اسبیل کورونہ
تاسو گتلی دی ، او ہفت سوداگری چہ تاسو سرے د بازار سرین و ویرہ دی او ستاسو د

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ

کوم چہ خوشی تاسو | زیات خوش | تاسوتہ | د اللہ | او د دہ رسول | او د جہاد نہ
خوشی کورونہ ، تاسوتہ د اللہ تعالیٰ او د رسول نہ او د دہ پہ لارہ کئے د جہاد کوئی

فِي سَبِيلِهِ فَمَنْ تَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ

د دہ پہ لارہ کئے | نو انتظار و کوی | تردے چہ | راوی | اللہ | خیل حکم
نہ غورہ ہیکاری | نو انتظار و کوی تردے چہ اللہ تعالیٰ خیل حکم راوی کوئی

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۳۴﴾

اللہ | پہ خیل فضل سرہ | کہ چہ ہفت غوثیتل | بیشک اللہ | پوہہ | دحکت خاوندہ
نہ ہفت بہ | دیر ذر تاسو پہ خیل فضل سرہ غنیان کری بیشک اللہ تعالیٰ بنہ پوہہ | او دحکت خاوندہ

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

جنگ وکری | دہفت خلقوسرہ | چہ ایمان نہ راوی | پہ اللہ باند | اونہ | پہ ورہ
لہ اہل کتابونہ | ہفت خلقوسرہ جنگ کوئی چہ پہ اللہ تعالیٰ باند ایمان نہ راوی اونہ | آخرت پہ ورہ

الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ

د آخرت | او حرام نہ گزری | کوم چہ حرام کری | اللہ | او ددہ رسول | اونہ قبلری
یقین لری اونہ ہفت غیرونہ حرام گزری چہ اللہ تعالیٰ او ددہ رسول حرام کری دی

دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا

حق دین | لہ ہفت خلقونہ | چہ ورکہ شوقہ | کتاب | تردے چہ | دوی ورکہ
نہ حق دین | قبلری | تردے چہ ہفتی پہ خیل

الْجِزْيَةِ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿۳۵﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ

جزیہ | پہ خیل لاس | او دوی | ذلیل دی | او دوئیل | یہودو
لاس جزیہ ور کری | او ذلیل و خوار شی | او یہودو دوئیل

عَزِيزٌ ۖ قَالَ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ

عزیر | ذاللہ خوئے دے | او دوئیل | نصاراؤ | مسیح | خوئے
چہ عزیر ذاللہ خوئے دے | او نصرانیانو دوئیل | چہ مسیح ذاللہ خوئے

اللَّهُ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا

ذاللہ | دادہ | خبرہ ددوی | دخلوہ دوی | دوی نقل کوی | خبرہ | دہفت کافرانو
دے | دا ددوی دے | خبرہ دی | ددوی نہ وہاند چہ کافرانو خٹہ وئیلو

مِنْ قَبْلُ ۖ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ ۚ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿۳۶﴾ اتَّخَذُوا

چہ | ورا ندتیر شوی دی | ہلاک کری دوی | اللہ | کوم خوا | بے لاسے روان دی | نیوی دی دوی
دہفت نقل کوی اللہ تعالیٰ ددوی ہلاک کری کومے | بے لاسے روان دی | دوی اللہ تعالیٰ

أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ

خیل عالمان | او خیل راہبان | خدايان | بے لہ خدائے نہ | او مسیح | خوئے دمیر
پریشہ دے | او خیل عالمان او درویشان نے رب جو کرے دے | او مسیح ابن مریم علیہ السلام نے ہم

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۚ لَّا إِلَهَ

او حکم نہ ووشو دوی نہ | مگر | دے چہ عبادت وکری | دیو خدائے | نشہ و معبود
دوی نہ صرف دومرہ قد حکم وو چہ دوی صرف دیو اللہ عبادت وکری | ددقہ بغیر اللہ

الْأَهْوَىٰ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ يَرْيَدُونَ أَن يُطْفِئُوا

له ده نه | ده پاک نه | ده هغه نه | ده دوی شریک مقرر دوی | دوی غواړی | چه | مرګری
هغه د دې خلقو د پیداکړی شرک نه پاک دے . دوی دا غواړی چه د الله تعالیٰ رسوله د

نُورِ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْتِي اللَّهَ إِلَّا أَن يَتِمَّ نُورُهُ

د الله نور | په خپلو خلو سره | اونه قبولی | الله | مګر داچه | پوره کړی | خپل نور
خپله په پوکو سره کړی ، او الله تعالیٰ غواړی چه هغه خپله رنډا پوره خوره کړی

وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ

اګر چه | خوښ نه کړی | کافران خلق | هم د دے کوم چه | راوړلیږلو | خپل رسول | په هدایت
اګر که د کافرانو پرې خوښی نه راځی . الله تعالیٰ هغه ذات دے چه خپل رسول ته د هدایت او

وَدِينَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ

وپه رښتیني دین سره | چه غالب کړی هغه | په دینونو ټولو باند | اګر که | بد دے ګزړی
حق دین سره راوړلیږلو د پاره د دے چه دا په نورو دینونو غالب کړی اګر چه د مشرکانو دا خبره

مُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ

مشرکان | اے د ایمان غاوندانو | بیشکه | ډیر | له عالمانو نه
ناخوښه ولې نه وی . اے مؤمنانو ! ډیر احبار (صلایان) او

وَالرُّهْبَانِ لِيَآْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ

وپیرانو رنډا | خوری | مالونه | د خلقو | په ناجائزه | او منع کوی (خلق)
پیران (راهبان) د خلقو مالونه په ناحقه خوری ، او خلق د الله تعالیٰ

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ

د الله د لاس نه | او هغه خلق چه | ذخیره کوی | سره زر | او سپین زر
د لاس نه منع کوی . او خوک چه سره او سپین زر جمع کوی

وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

ونه خرڅه کوی هغه | د الله په لاسه کېږي | پس زیږو کړه دوی | د عذاب | دردناک
و د الله تعالیٰ په لاسه کېږي نه خرڅه کوی نو (اے نبی!) دوی ته دردناک عذاب خبر ورکړه .

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا

په کومه ورځ | چه کرم په کړه شی دغه مال | په اور کېږي | د دوزخ | بیا به داغ ورکړه شی | په هغه سره
په کومه ورځ چه به دا (خزانې) د دوزخ په اور کېږي ښه ګرځي کړه شی ، او د دوی تندي

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ

د دوی تندونه | او د دوی چټونه | او د دوی شاګانونه | چه دا دی هغه هغه | چه تا سوچه کولو
په غوښه او شاګانې به پرې دا غلې شی (او ورته به ویلې شی چه) دا هغه خزانې دي چه تا سو

لَا تَنْفُسَكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ
 خپلو خانو د پاره | پس وځکئ | هغه څه چه تاسو | به جمع کولو | بیشکه | شمیر | د میاشتو
 څان له جمع کېږي و پس څه چه تاسو جمع کول د هغه موزه وځکئ . بیشکه چه د میاشتو شمیر د الله
 عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ
 د الله په نزد | دولس | میاشته دی | د الله په کتاب کېږي | په کومه دره چه | هغه پیدا کړل
 په کتاب کېږي د الله تعالی په نزد دولس میاشته دی ، د هغه دره نه چه آسمان
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ
 آسمانونه | او زمکه | له دے نه | څلور (میاشته) | عزمنند دے دی | هم دادے | دین
 او زمکه ئے پیدا کړل ، په دے کېږي څلور خاص د ادب میاشته دی ، هم دغه سم دین
 الْقِيمَةُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا
 درست | پس ظلم مه کوئ تاسو | په دے کېږي | په خپلو خانو | او جنگ کوئ
 دے . پس په دے (څلور و) میاشتو کېږي په خپل ځان باند ظلم مه کوئ او مشرکانو
 الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا
 د مشرکانو سره | ټول په یوځای | لکه څنگه چه | دوی جنگ کوي تاسو سره | ټول په یوځای | او پوه شئ
 سره په یوځای جنگیږئ | لکه چه هغوی در سره په جمع جنگیږي | او یاد ساتئ چه
 أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ
 چه | الله | سره | د پرهیز کارانو . بیشکه | د میاشت | وروستو کول | زیاته دے
 الله تعالی د پرهیز کارو مل دے . بیشکه (د کفارو) میاشته مخکې وروستو کول په (خپل) کفر
 فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا
 په کفر کېږي | گمراه کیږي | په دسمره | کافران | دوی حلال کړي دا | یو کال
 کېږي نور زیاته کول دی ، کفار د دے په وجه په گمراهی کېږي غورزیږي چه یو کال یوه میاشت
 وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
 او حرام کړي دا | رېل | کال | د پاره د څه چه پوره کړي | شمیر (د میاشتو) | چه حرام کړي د الله
 کړي او بل کال ئے حرامه کړي چه د الله تعالی د حرامو کړو میاشتو شمیره پوره کړي نو په
 فَيُحِلُُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
 پس حلالوی دوی | هغه څه چه حرام کړي د الله | بناسته کړي شوي دوی | خراب | علونه د دوی | او الله
 دے کېږي د الله تعالی حرامه کېږي (میاشت) حلاله کړي ، دوی ته خپل بد علونه بناسته ښکاره شوي دی
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ
 لاس نه ښایي | قوم | د کافرانو ته | اے دایمان خاوندانو ! | په تاسو څه شوي ؟
 او الله تعالی کافرانو ته د هدایت لاس نه ښایي . اے مؤمنانو ! دا په تاسو څه شوي ؟

إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ

ہر کچھ دیکھ لے شی تاسو ته | وُوخئی | دَ اللہ پہ لایع کئے | نو درانہ شی تاسو | دَ زکے طرف ته
چہ کوم وقت درتہ دوپیلے شی چہ دَ اللہ تعالیٰ پہ لایع کئے وُوخئی | نو تاسو زس پہ زکے پورے وُنبلئی

أَرْضِيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ

آیا راضی شوی تاسو | ہم ژوند دَ دنیا | دَ آخرت پہ مقابلہ کئے | پس نہ دے | سامان
آیا تاسو دَ آخرت پہ مقابلہ کئے دَ دنیا ژوند خویش کرے دے ، نو دَ دنیا مال متاع

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ (۳۸) إِلَّا تَتَفَرُّوا يُعَذِّبُكُمْ

دَ ژوند دَ دنیا | دَ آخرت پہ مقابلہ کئے | مکر لے | کہ چہ تاسو دُنہ خئی | نو ہفتہ پہ عذاب درکرتا
خو پہ آخرت کئے دیر لے دے ، کہ تاسو (جنگ لے) وُنہ خئی نو اللہ تعالیٰ

عَذَابًا أَلِيمًا ۖ وَيَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ

عذاب | دردناک | او پہ بدل کئے یہ راوی | یو قوم | بدل لے تاسو | او تاسو وُنہ رسو شی | نقصان ہفتہ
یہ مو پہ دردناک عذاب اختہ کری ، او ستاسو پہ مائے یہ یو بل قوم راوی او تاسو یہ ہفتہ ته ہفتہ نقصان

شَيْئًا ۚ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ (۳۹) إِلَّا تَنْصَرُّوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ

دَ ہفتہ خیز | او اللہ | پہ ہر خیز باند | قادر دے | کہ چہ تاسو وُنہ کمری دَ ہفتہ | نومد دَ کرے دَ دَ ہفتہ
وُنہ رسوے شی او اللہ تعالیٰ پہ ہر خیز باند قدرت لری . کہ تاسو دَ پیغمبر مدد وُنہ کمری نو اللہ تعالیٰ دَ ہفتہ

اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا

اللہ | کہ چہ | راوویستلو ہفتہ | کافرانو | چہ ہفتہ وودویم | پہ دوو کئے | کہ چہ ہفتہ دوو
ہفتہ ووتہم کرے ووکہ چہ کافرانو دَ کلی نہ | بھر ویستے وود | پہ دَ حالت کئے چہ | دواہ (ملکرو) کئے ، ہر کہ چہ

فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا

پہ غار کئے | کہ چہ دہ وویل | خیل ملگری ته | غم مڑ کوہ | بیشک | اللہ | موہز سرہ دے
ہفتہ دواہ غار کئے وواو ہفتہ خیل ملگری ته وویل چہ غم مڑ کوہ یقیناً اللہ تعالیٰ موہز سرہ دے

فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ

پس راوویز لو | اللہ | تسکین خیل (طہنہ) | پہ خیل پیغمبر | او | قوت لے ودرکودہ ته | پہ لنبکرو
نو اللہ تعالیٰ دَ خیل طرف نہ پہ خیل پیغمبر باندی اطمینان نازل کرو او پہ داسے لنبکرو ته دَ ہفتہ امداد وکر

لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ

چہ نہ لیک تاسو ہفتہ | او کہہ ہفتہ | خبرہ | دَ کافرانو | بشکته | بشکته
کوم چہ تاسو ته ووکتلی ، او دَ کافرانو خبرہ لے بشکته کہہ ، او

وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ (۴۰) أَنْفِرُوا خِفَافًا

او خبرہ دَ اللہ | ہم دادہ اوچتہ | او اللہ | دیر زبردست | دَ حکمت خاوند دے | وُوخئی | سپک باری
دَ اللہ تعالیٰ خبرہ خوہے ہم (ہمیشہ) اوچتہ وی او اللہ تعالیٰ غالب او دَ حکمت خاوند دے تاسو (غزالہ) وُوخئی دَ لبر سامان

وَتَقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 اودروند یاری | او جهاد کوی | په خپلو مالونو | او په خپلو ځانونو سره | د الله په لاره کې
 یاد د پیر سامان سره | او په خپل سر و مان سره | د الله تعالی په لاس کې جهاد کوی

ذِكْرُ خَيْرٍ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ لَوْ كَانَ عَرَضًا

همدا | د پریښودنې | تاسو د پاره | که تاسو پوهیږئ ؟ | که چیرې دے | (دینوی) مال
 دادرله بهتره ده که تاسو پرې پوهیږئ ؟ (د پیښه) که چیرې په آسانۍ سره

قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبْغُوكَ وَلَكِنْ بَعْدَتْ

زړه صلیدونکې | اوسفر (هم) | آسان | نو پیروی به کړې وه د وختا | اولیکن | لږه ښکاره شوه
 حاصلیدونکې غنیمت دے یا آسان سفر (د پیښه) داخل کېدو یقیناً در پسې درغلی وو، خودوی ته دا

عَلَيْهِمُ الشُّكَّةُ ۖ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا

دوی ته | لاسه | او | زړه دوی قسمونه خوی | په الله | که چیرې زموږ توان دے | نو ضرور وکتلی ورو
 سفر د پراوېد ښکاره شو، او اوس په په الله تعالی قسمونه خوری چې که زموږ وس رسیږي نو د سره

مَعَكُمْ يَهَيِّكُونَ أَنْفُسَهُمْ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ

تاسو سره | دوی هلاکوی | خپل ځانونه | او الله | پوهیږي | چې ښه دوی
 به وکتلی وو، دوی خپل ځانونه په هلاکت کې غورزوی او الله تعالی ته ښه معلومه ده چې دوی

لَكَزِبُونَ ۝ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ

دروغمن دی | معاف د وکړی | الله | تاته | دے | اجازت ورکړتې | دوی ته
 دروغمن دی - (دے) الله تعالی د تاته عفو وکړی، تا دوی ته دے اجازت ورکړه ده

حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ

تر دے چې | ښکاره شوی | تاته | هغه خلق چې | رښتیني وو | ادا پېژندل دے
 به د وړکولو تر دے چې درته ښه څرگنده شوی دے چې څوک پکې رښتیني دی، او دروغمن د

الْكَاذِبِينَ ۝ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

دروغ ویونکي | نه | غواړي اجازه تانه | هغه خلق چې | ایمان لري | په الله
 پکې هم پېژندل دے، کوم خلق چې الله تعالی او د آخرت په ورځ ایمان لري هغوی له تانه د خپل

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

او په ورځ | د آخرت | له دے نه چې دوی جهاد وکړي | په خپلو مالونو | او په خپلو ځانونو
 مال او ځان او د جهاد کولو په باره کې رخصت نه غواړي (چې دوی د جهاد خدمت نه معاف ومانه

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ

او | الله | ښه پیژني | پر هېڅ کاران | بیشکه | اجازت غواړي له تانه | هغه خلق چې
 شې او الله تعالی پر هېڅ کاران ښه پیژني - دا رخصت خو هغه خلق غواړي چې په الله تعالی

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآزَتْ أَبَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ

چہ ایمان نہ راوی | پہ اللہ | او پہ ورخ | د آخرت | او پہ شک کہنے دی | نہ وہ نہ ددوی | پس دوی
او پہ آخرت باند ایمان نہ لری ، او پہ نہ وہ کہنے کے شک پروت دے ، نو دوی

فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٥٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ

پہ خپل شک کہنے | سرگردانہ کیدی | او کہ چہ | دوی ارادہ کوئے | دوتلو | نوضوریہ تیار کردے | دویا
پہ خپل شک کہنے سرگردانہ دی ، کہ چہ دوی (د جنگ میدان نہ) دوتلو ارادہ لرے نو دے نہ بہ غے

عُدَّةٌ وَلَٰكِنَّ كِرَّةَ اللَّهِ أَنْبَعَتْهُمْ فَنَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا

(نہ) ساما | اولیکن | ناخوشہ کر اللہ | راپورتنہ کیدل ددوی | پس درانہ کے کرل دوی | او ویلے شول | چہ کنینی
تیارے ہم کرے ، لیکن اللہ تعالیٰ ددوی پا خیدل خوش نہ کرل تو توفیق لے ورنہ کرو اورتنہ وویلے شو

مَعَ الْقَعِيدِينَ ﴿٥٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِیْكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا

سرہ | د کنیناستونکو | کہ چہ راتلے ددوی | بہ تاسو کہنے | نو نہ بہ دوزیات کرے دگ تاسو پارہ | مگر
چہ دوزرو تاسو سرہ تاسو ہم کنینی - کہ دوی تاسو سرہ د جنگ میدان نہ وتلی ہم دے نو پہ تاسو کہنے بہ

خَبَالًا وَلَا أَوْضَعُوا خَلْلَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِیْكُمْ سَمْعُونَ

فساد | او دوی بہ زعلیدل | ستاسو پہ مینہ کہنے | بہ لہو تاسو کہنے | دفساد | او پہ تاسو کہنے | جاسوسان دی
لے نورہ زیاتہ خرابی پیدا کرے وہ او ستاسو پہ مینہ کہنے بہ لے دفتے پیدا کو لو کوشش کو او اس ہم ستاسو پہ

لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ

ددوی | او اللہ | پوہہ دے | پہ ظالمانو | بیشک | لہوے دودوی | فساد | لہ دے نہ وہاند
تولی کہنے ددوی جاسوسان شامل دی او اللہ دا ظالمان نہ پیزنی - دگ دے نہ وہاند ہم دفتے پیدا کو لو کوشش کو

وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ

او اللہ کہنے دے | تاسو د پارہ | کارونہ | تردے | لاورسیدہ | رستینہ وعدہ | او غالب شو | حکم | د اللہ
اوستاسو پہ کارونہ کہنے دے ردو بدل کوو ، تردے چہ حق راورسیدو او د اللہ تعالیٰ حکم غالب شو حال دا

وَهُمْ كِرْهُونَ ﴿٥٨﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِّي وَلَا تَفْتِنِّي

او دوی | غوتستل نہ | او غنے لہ دوی نہ | ہفہ دے | چہ وائی | چہ رخصت را کرہ | ماتہ | او مافتنہ کہنے مہ غورنو
دے چہ دوی نہ غوتبولو - او پہ دوی کہنے خوک دا وائی چہ ماتہ اجازت را کرہ او پہ شر کہنے ہم مہ

إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

واوری | پہ فتنہ کہنے | پریوتل دوی | او بیشک | دوزخ | را کر پروتو کے دے | کافرانو لہ
غورنوہ واوری چہ پہ آزمینیت کہنے خودوی ہے ہم پریوتی دی او بیشک دوزخ پہ کے کافرانو را چا پیر شو دے

إِنْ تُصِيبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ

کہ چہ ورسیدری تاتہ | دختہ | بیشک | انو بد لگی پہ دوی | او کہ چہ | ورسیدری تاتہ | مصیبت
(لے پیہرہ) کہ تاتہ غے بیشک | درسی نو دوی یک غفہ کیدی ، او کہ تاتہ غے تکلیف | درسی

يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَ يَسْتَوُونَ

نوافی دوی | مونہ خوشحال کرے دو | خیل کار | لہ واپس نہ | او | واپس لایا شی
نودوی وائی چہ مونہ خود واپس نہ دھان پہ حقہ احتیاط کرے دو

وَهُمْ فَرَحُونَ ۝ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ

اودوی | خوشحال دوی | دواپہ | ہیچ کلمہ نہ و نہ رسیبری مونہ نہ | مگر ہفتہ چہ لیکلی دی | اللہ
پہ خوشی لئی خوشی لئی مخ وادوی اوروان شی (لے پیغیرہ!) دواپہ چہ خہ اللہ تعالیٰ مونہ پاره مقرر کری

لَنَا ۝ هُوَ مَوْلَانَا ۝ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ

مونہ پاره | دھفتہ کار ساز زمونہ | اوپہ اللہ باند | توکل پکار دے | مؤمنانولہ | دواپہ
دی مونہ نہ بہ ہم ہفتہ ملاویبری ہفتہ زمونہ کار ساز دے او مومنان ہم پہ اللہ تعالیٰ توکل ماتی (لے پیغیرہ!) دے

هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا ۝ إِلَّا أَحَدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ

آپا | تاسو انتظار کوئی | زمونہ پہ حق کہنے | صرف | یو لہ دوو بشیکرونہ ؟ | او مونہ
(مناقضات) نہ وادو کہ چہ تاسو زمونہ پہ حق کہنے پہ دوو بشیکرونہ دیکو بشیکرے (دقت یا شہادت) انتظار کوئی او مونہ

نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ

انتظار کوو | سناسو پہ حق کہنے | داچہ ورسوی تاسو نہ | اللہ | عذاب | لہ خیل طرف نہ
سناسو پہ حق کہنے دے خبرے انتظار کوو چہ اللہ تعالیٰ پہ تاسو دخیل طرف نہ خہ عذاب راو لیری یا زمونہ

أَوْ بِأَيْدِيِنَا ۝ فَتَرَبَّصُوا ۝ إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ۝ قُلْ أَنْفِقُوا

باز مونہ پہ لاسونو | پس انتظار کوئی تاسو | بیشک مونہم تاسو سرہ | انتظار کوو کی یو | دواپہ | خرچ کری
پہ لاسونو عذاب در رسوی، پس تاسو ہم انتظار کوئی مونہ ہم تاسو سرہ انتظار کوو ورتہ دواپہ کہ تاسو

طَوْعًا أَوْ كَرْهًا ۝ لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ ۝ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝

(مال) چہ خوئی | یا پہ ناخوئی | ہیچ کلمہ نہ قبول نہ کرے شی | لہ تاسو | بیشک یی تاسو | نافرمانہ خلق
خیل مالونہ پہ رضا خرچ کوئی او کہ پہ نارضا خوشناسو غیرات ہیچ قبلت نہ شی حکم چہ تاسو فاسقان خلق یی۔

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ ۝ إِلَّا أَنَّهُمْ

اونہ لے مانعہ کری دے | لہ دے نہ چہ | قبول کرے شی | لہ دوی نہ | صدقہ دوی | مگر | داچہ دوی
د دوی د خیرات نہ قبلید وچہ نور خہ نہ دہ خودا چہ دوی د اللہ تعالیٰ

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۝ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا

منکرشول | د اللہ | او د دے در سول | او دوی نہ راجی | مونہ لہ | مگر
او د رسول نہ انکار کرے دے - او مونہ نہ نہ راجی خو پہ ماتو

وَهُمْ كُسَالَى ۝ وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ۝ فَلَا تُعْجِبْكَ

سستی کودنکی | او دوی نہ خرچ کوئی | مگر | پہ ناخوئی | پس پہ تعجب کہے دوانہ
زہونی - او د اللہ تعالیٰ پہ لاس کہنے خرچ نہ کوئی خو پہ ناخوئی - نو دوی مالونہ

أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

مالونہ ددوی | اونہ | اولاد ددوی | بیشک | چہ غواری | اللہ

لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ

چہ دوی تہ عذاب کری | پہ ہفے سرہ | پہ ژوند کنے | دنیا | اوڑی | ددوی ساکنے

وَهُمْ كَفَرُونَ ۝ وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ

او دوی | کافران وی | او دوی قسمونہ خوری | پہ اللہ | چہ دوی خو | لہ تاسونہ دی

وَمَا هُمْ بِمِنكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝ كُوَيْحِدُونَ

اونہ دی دوی | لہ تاسونہ | بلکہ دوی (خو) | داسے خلق دی | چہ ویریزی | کہ چہ دوی بیاموی

مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدْخَلًا لَّوَلَا إِلَيْهِ

حائے دیناہ | یا غارونہ | یا حائے دنتو | نو خامخابہ دوی واپس شی | ہفے تہ

وَهُمْ يَجْمَعُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ

رُغْلیدونکی | او حے لہ دوی تہ | ہفہ شوک دی | چہ الزام لگوی پرتا | پہ صدقونکے

فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَّمْ يُعْطُوا مِنْهَا

پہ چہ | دوی ورکے شی | لہ ہفے تہ | نو خوشحالہ شی | اوکے چرے | ورنہ کرے شی دوی تہ | لہ ہفے تہ

إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

نوفہ دوی | ناراضہ شی | او حے بہ نہی وے | کہ چرے دوی | راضی کیدے | پہ ہفہ خہ چہ ورکے دوی تہ | اللہ

وَرَسُولُهُ لَا وَكَلُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

او دے رسول | او دوی ویلے | بس دے مونہ دپارہ | اللہ | اوس بہ را کری مونہ تہ | اللہ | دخیل فضل تہ

وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ

او رسول ددے | بیشک مونہ | د اللہ طرف تہ | امید لرونکی یو | بیشک | چہ صدقہ | دپارہ دفقیرانو

هغه رسول بہ دپارہ را کری بیشک مونہ اللہ تعالیٰ طرف تہ راغب یو | چہ حقیقت کنے دزکوۃ مال صرف دفقیرانو

وَالْمَسْكِينِ

وَالْغُلِيلَيْنِ

عَلَيْهَا

وَالْمُؤَلَّفَةِ

قُلُوبُهُمْ

اد مسکینانو دی | اود کارکنانو دی | چه به دے (صدقو) باند (مقرر) دی | او (هغه چا کپڑا) د کو موزو نو کپڑا (مقرر) دی |
مسکینانو او داد راہو لوو نو کارکنانو حق دے او دهو خلقو حق دے د کو مود لچو دی

وَفِي الرِّقَابِ

وَالْغُرَمِيِّنَ

وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَإِنَّ السَّيِّدَ

اوپہ (آزادولو) دختونو کینے | اوڈ قرض دارو د پاره | اوڈ اللہ پہ لاسا کینے | اوڈ مسافرو (د پاره)
وی اوڈ علامانو پہ آزادولو، د قرض داروپہ مدد کو، د اللہ تعالیٰ پہ لاسا کینے پور کو لو اوڈ مسافرو پہ

فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمْ

فرض دی | د الله د طرف نه | او الله | پوهه | خاوند د حکمت د | او څه له دوی | هغه (پوه) |
 یو کونکې خرڅ کبیه شی | دا د الله تعالی د طرف نه حکم د | او الله تعالی ښه پوهه د حکمت خاوند د | او څه خلق له دوی |

يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ قُلْ

تکلیف و رکوی | نبیؑ تہ | او وائی | چہ دے (خو) | غور دے | وویہ | غور
 دے دی چہ نبیؑ تہ تکلیف و رکوی او وائی چہ دے سہے دھر چاہرہ خبرہ آوری، وویہ چہ داخلہ سہے

خَيْرٌ لَّكُمْ يَوْمٍ بِاللَّهِ وَيَوْمٍ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٍ

بندۂ تاسود پارہ یقین لری | پہ اللہ | اویقین لری | دومینو (پہ خبر) | اوریت
فائدے دپارہ دے دے، دے پہ اللہ تعالیٰ یقین ساقی او دمسلمانو پہ خبر باورکوی او پہ تال

لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ

دھغو دپاره چه ایمان راوهری | له ناسونه | او | نوم حلقی چه | تکلیف ورتوی | دالله وکو
 چه شوک ایمان لری دھغو دپاره رحمت دے ، او شوک چه دالله تعالی رسول له تکلیف ورتو

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥١﴾ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْهُ

هفوی دَپاره دردناک عذاب دے - دا خلق ستاسو په وړانځې قسمونه خوری چه تاسو خوشحال

والله ورسوله احق ان يرضوه ان كانوا مؤمنين

هالا نکه الله تعالی او دده رسول دد خبره زیات حق لری چه دوی ئے رضا کړی کد دوی په رښتیا مؤمنه

الم يعلموا الله سن يحادد الله ورسوله فان
 المادوي ته معلوم نه ده چه هغه كوم چه مخالفت وكري دالله او دد رسول او دد رسول

ایا دوی ته معلومه نه ده چه څوک دالله تعالی او دده د رسول مخالفت کوی نو هغه د

نار	جہنم	عزیز	دین	الحجری	العظیمی
اور	کد دوزخ	ہمیشہ بہ وی	پہ ہف کین	ہم دادہ	رسا

دُوزخ اور مقبرہ دے چہ ہمیشہ یہ
 یکنے پرائے وی اودا دیرہ دُرسوایی خبرہ دہ
 منزل ۲

يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ

دیریزی | منافقان | له دے نہ چه نازل شی | یہ دوی بانڈ | (خدا) سوڑ | چه ونبائی دوی نہ منافقان دے نہ دیریزی چه چرقتہ (یہ مسلمانانو) داسے سورت رانازل نہ شی چه ددوی (منافقان) دے

بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَهِزُّوْا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ

هغه شے چه | ددوی په زہونو کئے دی | دوا یہ | مسخرے کوئی تاسو | بیشک الله | ہنکارہ کو نکے دے زہونو حال ورتہ خرگند کری (لے پیغیر) دوا یہ چه (نبہ دہ) خدا کلتے کوئی، بیشک الله تعالیٰ هغه خیر

مَا تَحْذَرُونَ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا

د هغه خبر کوئے نہ چه تاسو دیریزی | او کچرے | تہ له دوی پیوس وکرے | خودوی په ضرر وائی | بیشک چه مونږ به خرگند وکے دے کوم نہ چه تاسو دیرہ کوئی - او کچرے پیوس ترے نہ وکرے (چه خبر کوئے) (نوجواب به وکړی

نَحْنُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ

توتے | اولوبے کوئے | دوا یہ | آیا په الله | او د دے په آیتونو | او د دے په پیغیر پورے چه مونږ خو هسے توتے تعلقے کوئے، ورتہ دوا یہ چه آیا ستاسو توتے په الله د هغه په آیتونو او په

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ۝ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

تاسو توتے کوئی | بهانے مه جوړوئ | تاسو خو کافر شوی | پس له ایمان راوړونه پیغیر پورے کیږی ؟ اوس عذرونه مه کوئی | تاسو د ایمان راوړولو نه پس بیا کفر کړے دے

إِنْ تَعَفُّ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً

که چر مونږ معافی وکړو | یوے دے ته | له تاسو نه | نومونږ به عذاب وکړو | بله ته که مونږ ستاسو یو ټولے معاف هم کړو ، نو بل ټولی له به خامخا سزا ورکړو

يَا أَيُّهَا الْمُنْفِقُونَ ۝ أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْمُنْفِقِينَ ۝ وَأَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْمُنْفِقِينَ ۝

هکله چه دوی | دوی | منافقان سری | او منافقان بنی | هکله چه دوی مجرمان دی - منافقان سری | او منافقان بنی

بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ

د یو بل (ملکری) دی | حکم کوئی | د بد کار | او منع کوئی | قول د یو بل پشان دی ، د بدو خبرو تعلیم ورکوی ، او د نیکی نه

عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ

د نیک کارنه | او بند ساقی | لاسونه خپل (د خیر) نه | هیر کړو دوی | الله خلق منع کوئی اولاد نیکی په لاسه کئے د خیر کولو نه خپل لاسونه منع ساقی، دوی الله تعالیٰ هیر کړو

فَنَسِيَهُمْ ۝ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ وَعَدَ اللَّهُ

پس هغه هیر کړل دوی | بیشک | منافقان | نافرمانه دی | وعده کړه ده | الله نوا الله تعالیٰ هم دوی هیر کړل دپاساتې چه منافقان یقیناً نافرمانه دی . الله تعالیٰ د منافقان سر او د منافقان

بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

پہ بخیر و بناو سرہ | پس نہ دوا اللہ دے | چہ ظلم نہ کرے وہ پہ دوا بانی | لیکن دوی پخپلہ | پہ خپلو کا نو نو

يُظْلِمُونَ ۝ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

ظلم کو لو | او مؤمنان سری | او مؤمناتے بنے | غے لہ دوی نہ ملگری دھنوی

يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَيُقِيمُونَ

چہ حکم کوی | د نیک کار | او منع کوی | د بدو کارونو نہ | او قائموی

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ

مونہ | او ادا کوی | زکوٰۃ | او حکم منی | د اللہ

وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

او د دہ د رسول | ہم داخل دی | چہ رحم بہ و کوی پہ دوی بانی | اللہ | بیشک | اللہ | چیر زیروست

حَكِيمٌ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

د حکمت خاوند دے | وعدہ کرے دہ | اللہ | مؤمنانو سہو | او مؤمنانو بنحو سرہ

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

د جنونو | چہ بہیری بہ | لانی دھنہ | نہرونہ | چہ دوی بہ ہمیشہ | پہ ہنہ کئے

وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ ۚ فِي جَنَّتِ عَدْنٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ

او د پاکیزہ مکانو | دانی باغونو کئے | او رضامندی | د اللہ

أَكْبَرُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَٰ أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ

دیرہ لویہ دہ | ہم دا دہ | کامیابی | دیرہ لویہ | اے نبی! | جہاد و کرہ

الْكُفَّارَ ۚ وَالْمُنَافِقِينَ ۖ وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَا لَهُمْ

د کفارو | او منافقینو سرہ | او سختی کوہ | پہ دوی | او غائے د دوی

سہرہ جہاد کوہ | او پہ دوی بانی سختی کوہ | او یاد ساتی چہ د دوی

جَهَنَّمَ وَيُسَّ الْمَصِيرُ ۝ يَخْلُقُونَ يَا اللَّهُ مَا قَالُوا

دوزخ دے | اوجھہ دیرید | خلے دے واپس تلو | دوی قسبونہ خری | پہ الله | چہ نہ دی ویلی دوی

دوزخ دے اوجھہ دیر خراب خلے دے . دوی پہ الله تعالیٰ قسبونہ خوری چہ موبزہ فلائی خبر نہ

وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ

او بیشک ویلے دے دوی | خبرہ | د کفر | اودوی کافران شول | پس | د خیل اسلام راوڑ نہ

دہ کہے ، حال دادے چہ دوی د کفر خبرہ ضرور کرے دے اود اسلام نہ پس نے کفر غورہ کرو

وَهُمُّوا بِمَا لَمُيْنَا لَهُمْ وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ

اودوی ارادہ وکرہ | دھغغہ | چہ دوی بیانہ موندہ | اودوی بدل وانہ خستلو | مکر دے فیکرہ

او هغه کار تے لاس واچولو چہ ترسره نے نہ کرے شو اودوی صرف دے خبرے بدلہ واخستلہ

أَعْنَاهُمْ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا

غنیان کرل دوی | الله | او | د دے رسول | پہ خیل فضل سرہ | پس کہ چر دوی توبہ کرے

چہ الله تعالیٰ او د دے رسول پخپلہ مہربانی سرہ دوی غنیان کرے دے ، نو کہ چر دوی توبہ واپسی

يَكْ خَيْرًا لَّهُمْ وَإِنْ يَتُوبُوا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ

نوی | چیرہ یشہ | د دوی دیارہ | او کہ چرے | دوی دنہ منی | نو عذاب پہ وکرے دوی | الله

نوداہہ ورلہ بہترہ وی ، او کہ چرے دوی دنہ منی ، نو الله تعالیٰ پہ دوی لہ پہ

عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالَهُمْ

عذاب | دردناک | پہ دنیا کینے | او پہ آخرت کینے | او نہ یہ وی دوی دیارہ

دنیا او آخرت کینے دردناک عذاب و کرے ، او پہ مخ دے زکے

فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ

پہ مخ دے زکے | خوک دوست | او نہ خوک مددگار | او نہ دوی نہ | هغه خوک دی

پہ د دوی دیارہ نہ خوک دوست وی او نہ مددگار . او پہ دوی کینے هغه دی کو موچہ

عَهْدَ اللَّهِ لَئِنْ أَتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنُصَدِّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ

چہ وعدے کرے الله سرہ | کہ چر هغه را کرے موبزہ | لہ خیل فضل نہ | نو موبزہ ضرور صدقہ و کرے | او موبزہ ضرور

د الله تعالیٰ سرہ وعدے کرے وہ چہ کہ الله تعالیٰ موبزہ لہ پہ خیل فضل سرہ (مال) را کرے نو موبزہ لہ ضرور خیر کرے

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا

لہ نیکان نہ | بیا هر کله چہ | و کرے دوی هغه | لہ خیل فضل نہ | نو دوی شرمییا و کرے

اوبینہ نیکان پہ شو - بیا هر کله چہ الله تعالیٰ پہ خیل فضل سرہ دوی لہ (دھغغہ) و کرے نو پہ دے کینے

يَهُ وَيَتُوبُوا ۝ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ فَأَعْقَبَهُمْ

پہ هغه کینے | اودوی واپس دے دے | اودوی | مخ ارونکی دی | پس د دوی انجام کینودو (الله)

نے شومینا شروع کرے او دے دے واپس دے و کرے - نتیجہ داشوہ چہ الله تعالیٰ

نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا

نفاق | ددوی پہ زہونو کینے | ترھے ورے پورے | چہ دوی بہ ملاویک دھنہ سرے | حکم چہ | ادا کھالت وکرے

اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝۸ أَلَمْ يَعْلَمُوا

دالہ سرہ | دھنہ وعدہ چہ ددک سرے کرے وہ | او پہ سبب دیکھ چہ دوی بہ دروغ وکیل | آیا دوی نہ پوہی؟

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ

چہ اللہ | پوہی | ددوی پہ رازونو | اود دوی پہ پتو خبر | اودا چہ | اللہ | بنہ پوہی

الْغُيُوبِ ۝۹ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پہ غیبو | کوم (منافقان) چہ | الزام لکوی | پہ خوشحالی سرہ خبر کوونکو | مؤمنانو بانہ

خبرو باند بنہ عالم | دا ہنہ خلق دی چہ پہ خیلہ مرضی خیرات کوونکو مؤمنانو تہ ذخیر

فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ

پہ صدقو کینے | اوکوم (مؤمنان) چہ | خہ نہ بیامومی | سوا دخیل محنت نہ

فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

نودوی توتے کوی | ہغوی پورے | توتے وکرے اللہ | ددوی سرہ | اود دوی دپارہ | عذاب دی

منافقان دوی پورے توتے کوی | اللہ تعالیٰ ددوی د مذاق (بدلہ) وکرہ | اود دوی دپارہ

أَلِيمٌ ۝۱۰ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ

دردناک | تہ بخشنہ غواہے | دوی پارہ | یا بخشنہ نہ غواہے | دوی پارہ | کہ نہ بخشنہ غواہے

دردناک عذاب مقہرے | کہ نہ ددوی دپارہ بخشنہ غواہے اوکہ نہ غواہے کہ نہ ورلہ (یوکل نہ)

لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ

دوی دپارہ | او یا (۷۰) | خلہ (ہم) | نو ہیکلہ بہ ونہ بخنی | اللہ | دوی | دا

اویا خلہ بخشنہ غواہے | ہو اللہ تعالیٰ بہ دوی ہیچرے ونہ بخنی | دا حکم چہ

يَا نَهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

پہ کد چہ دوی | انکار وکرہ | دالہ | اود ددک درسون | او اللہ | لارہ نہ بنائی

دوی د اللہ تعالیٰ اود ددک درسون نہ انکار کرے دے | او اللہ تعالیٰ بد عملہ قوم پہ

الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝۱۱ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ

نا فرمانو خلقو تہ | خوشحالہ شول | وروستو پاتے شوی (لہ بھانہ) | پہ خیلہ ناستہ

سمہ لاس نہ پوہی | دا وروستو پاتے کیدونکی خلق د پیغمبر نہ پہ وروستو

خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

پہ خلاف کہ پیغمبر خدا نے | او خوش نہ کر لہ دی | چہ جہاد و کرمی دوی | پہ مالونہ خیلو | او پہ خانو خیلو
پاتے کید و باندی خوشحال شول ، او داتے خوش نہ کرے چہ پہ خیل مال او سر باندی | دالله تعالیٰ پہ لارہ کیم

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ

پہ لارہ کیم | دالله | او دوی وویل (نورتن) | مہ وھی (جہاد لہ) | پہ کرمی کیم | دواہ
جہاد و کرمی - او خلقو تے (ہم) وویل چہ پہ داسے سخت کرمی کیم (جہاد پاره) سفر کرمی کیم

تَارُجَهُمْ أَشَدَّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝۸۰ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا

اور د دوزخ | چہ سخت کیم | پہ کرمی کیم | کاش چہ دوی پوھیک | پس د د خانہ دوی | لہ
دواہ چہ د دوزخ او رخو د دے نہ زیات کرم کاش چہ دوی پہ ک خبر پوھیک - نو لہ دے ورے د وغانی

وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۸۱ فَإِنْ

او د د ژہی | چہیر | داسزا | دھفتہ دہ | چہ دوی بہ کول | پس کچہ
اوبیا چہیر مودہ د ژہی ، د دوی د کارونو ہم د دہ سزا دہ - نو کچہ چہ

رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ

واپس راستہ تہ | دالله | دیوے دے طرف تہ | لہ دوی نہ | پس اجازت و غواہی دوی لہ تانہ
تہ دالله تعالیٰ د دوی (منافقین) یوقولی طرف تہ واپس راستہ اور پہ بلہ موقعہ) تانہ میدان جنگ طرف

لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا

د تلو د جنگ پاره | نو وواہ | چہ ہی کلمہ تاسو و تہ نہ شی | ماسرہ | چہرے ہم | او ہی کلمہ تاسو و تہ نہ شی
تہ د تلو اجازت و غواہی نورتن جواب و کرے چہ تاسو ماسرہ چہرے و تہ نہ شی اوزما پہ ملکر تیا کیم ہی کلمہ د

مَعِيَ عِدَدًا ۝۸۲ إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا

زما پہ ملکر تیا کیم | دشمن سرہ | بیشک تاسو | راضی شوی | پہ کنبینا ستلو | پہ اول | حل | پس کنبینی تاسو
د دشمن مقابلہ نہ شی کولے - بیشک تاسو پہ اول حل (پہ کورونو کیم) ناستنہ خوش نہ کرے وہ - نو اس ہم تاسو

مَعَ الْخُلَفَاءِ ۝۸۳ وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا

د وروستو پاتے خلقو سرہ | اومہ کوہ مونہ (د جہاد) | پہ ہی کس باندی | لہ دوی نہ | چہ مرشی | چہرے ہم
د وروستو پاتے خلقو سرہ کنبینی - او (لے نبی!) آئندہ چہ پہ دوی کیم شوک مرشی نومہ د هفتہ جنازہ کوہ

وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ ۝۸۴ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

اومہ د دربرہ تہ | پہ قبر د هفتہ | بیشک دوی انکار کوہ | دالله | او د د رسول
اومہ تہ پہ قبر د دربرہ ، حکہ چہ دوی دالله تعالیٰ او د د رسول نہ انکار کیم د

وَمَا تَوْأَمَتُهُمْ فَسِقُون ۝۸۵ وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ

اودوی مرہ شول | اودوی نافرمانہ و | او پہ تعجب کیم دوانہ پھوی | مالونہ د دوی | او اولاد د دوی
او پہ داسے حالت کیم مرہ شوی دی چہ دوی نافرمانہ و - د د مالونہ او د د اولاد تاپہ تعجب کیم وائہ پھی

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ

بیشک | غواہی اللہ | چہ | عذاب و رکری دوی تہ | دے پہ وجہ | پہ دنیا کئے | او دوی
اللہ تعالیٰ خود صرف دا غواہی چہ دوی تہ پہ ہفہ خیز و نوسرہ پہ دنیا کئے عذاب و رکری او دوی ساہ

أَنفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۸۵﴾ وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً أَنْ آمِنُوا

روحونہ ددوی | او دوی کافروی | اوہ کہ چہ نازل کرے شی | یوسورت | چہ ایمان راوی
دوی نو پہ داسے حالت کئے چہ دوی کافران دی ۔ او کہ چہ یوسورت پہ دے مضمون را نازل شی چہ تاسو

بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُوا الصُّلُ

پہ اللہ | او جہاد و کری | پہ ملگریا کئے | ددہ در رسول | تواجارت غواہی لدانہ | مالدارہ خلق
پہ اللہ ایمان راوی او در رسول پہ ملگریا کئے جہاد و کری ، نو لہ دوی نہ مالدارہ خلق درنہ

مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿۸۶﴾ رَضُوا

لہ دوی نہ | اووائی | پریردہ مونہ | چہ شومونہ | دکنیتا ستونکوسرہ | دوی راضی شول
اجازت غواہی اووائی چہ مونہ پریردہ چہ د ناستو خلقوسرہ (ناست) پاتے شو ۔ دوی پخپلہ

بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ

پہ دچہ دوی ددوی | سرہ | دوروستو پکید و کونہو | او مہر و وعلے شو | پہ زہونو ددوی | پس دوی
پہ دے راضی دچہ کور ناستو زانو سرہ ملگری پاتے شی او ددوی پہ زہونو مہر لکولے شو دے پس دوی

لَا يَفْقَهُونَ ﴿۸۷﴾ لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

نہ پوہیری | لیکن | رسول | او ہفہ کسان چہ | ایمان راویرو | ددہ سرہ
نہ پوہیری ، لیکن رسول او ہفہ خلقو چہ ددہ سرہ لے ایمان راویرو پہ خپلو

جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمْ

دوی جہاد و کرو | پہ خپلو مالونوسرہ | او پہ خپلو مالونوسرہ | او ہم دا کسان دی | چہ دوی دپارہ
مالونو او پہ خپلو مالونوسرہ لے جہاد و کرو ، ہم دا خلق دی چہ ددوی د

الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ

بشیکرے دی | او ہم دا خلق دی | خلاصہ موندونکی | تیار کری دی | اللہ | دوی دپارہ
پارہ بشیکرے دی او ہم دا کسان کامیاب دی ۔ اللہ تعالیٰ ددوی دپارہ داسے باغیہ

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

باغونہ | چہ بہیری پہ | دھفہ لاندی | نہموندہ | ہمیشہ بہ دوی دے | پہ ہفہ بے
تیار کری دی چہ دھفہ لاندی بہ نہموندہ بہیری ، ہم پہ دے کئے بہ دوی ہمیشہ دی

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۸۹﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ

دادہ | کامیابی | دیرہ لوبہ | اوراغل | عذر کوونکی | لہ کلی والونہ
او دا یوہ لوبہ کامیابی دہ ۔ اولہ کلی والونہ کئے بھانے کمر راغل

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

چہ خبر ورکھے شی | دوی تہ | اوکھینا ستل | ہفہ کسان کوموچہ | دروغ دوئیل | اللہ | او ددہ رسول تہ

چہ (د پاتے کیدو) اجازت ورنہ ورکھے شی | او ہفہ کسان بالکل کھینا ستل | چاہہ | اللہ | او رسول سہ پہ دروغ

سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۹ لَيْسَ

زسہ ورسپی | ہغوتہ چہ | کافران دی | لہ دوی نہ | عذاب | دردناک | نشستہ دے

کھے وہ ، | چہ دوی کئے خوک چہ | چہ کفر کئے پاتے شی | ہغوی لہ دردناک عذاب مقرر دے - | چہ

عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ

پہ کمزور باند | او نہ پہ رنخورانو باند | اونہ پہ ہفہ خلقو باند کوم چہ | نہ بیاموی

ضعفانو | او | پہ ناروغو | او | پہ ہفہ چا چہ (د جہاد) | خرچہ نہ بیاموی

مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا

ہفہ خرچہ | خرخر کری | ہیٹہ گناہ | ہرکھ چہ دیکھو غیری کوی | اللہ | او ددہ رسول | نشستہ دے

هِيَ كُنَاهُ نَشْتَهُ كَهُ دَوَى ذَا اللّٰه تَعَالٰی اَوْدَدَهُ دَرَسُول سِرِه مَخْلَص وى ، پھ

عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۰ وَ

پہ نیکی کوونکو باند | (رغہ) الزام | او اللہ | بخشنوئک | مہربان دے | او

داسے نیکانو ہیٹہ الزام نشستہ ، او اللہ تعالیٰ بخشنوئک مہربان دے - او

لَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا

نہ پہ ہفہ خلقو چہ | ہرکھ چہ دوی راشی تاتہ | دپارہ دیکھہ نہ سوری ورکھ دیکھہ | نوتا ووییل | چہ زہ نہ بیامو ہفہ

پہ ہفہ چا ہفہ گناہ نشستہ چہ تالہ راشی چہ (جہاد لہ) ورلہ سوری ورکھے اونہ ورنہ ورنہ چہ ماسر سوری

أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِمْ تَوَلَّوْا وَأَعْيَيْنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ اللَّهِ

چہ زہ سورہ کرم تاسو | چہ ہفہ باند | نودک واپس شول | او ددہ دوی سترکے | بھیری | لہ او بیکونہ

نشستہ چہ تاسو پیرے سوارہ کرم | ہغوی واپس شی | او د سترگو نہ ئے دغم او بیکے

حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ۝۱۱ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

لہ (د) غم نہ | چہ دوی نہ بیاموی | ہفہ غہ چہ | دوی خرخر کری | بیشک | الزام | (خو) پہ ہفہ کسانو د

خاشی حکم چہ دہغوی سرہ د خرخر د پارہ مال نہ دوی - (او الزام) صرف پہ ہفہ خلقو دے چہ لہ تا

يَسْتَأْذِنُوكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا

چہ اجازت غواہی لہ تانہ | او دوی | مالدار دی | دوی راضی شول | پہ دیکھہ | دوی پاتے شی

نہ (دوروستو پاتے کید) اجازت غواہی سرہ د دیکھہ ہغوی مالدار دی ، دوی دوروستو پاتے کید ونگو بھوسرہ

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۲

دوروستو پاتے کید ونگو بھوسرہ | او مہر کوئے | اللہ | ددوی پہ نہ دونو باند | پس دوی | نہ پوہییری

پاتے کیدل خویش کمل او اللہ تعالیٰ ددوی پہ نہ دونو باند مہر کوئے کپس دوی (د جہاد پہ برکتو) نہ پوہییری